

et statsaktieselskab, for så havde Folketinget bl.a. stadig væk haft noget med det her at gøre. Det har man ikke mere.

Når repræsentanter for de 900 overenskomst-ansatte holder fagligt møde i dag, er det, fordi de kan se ud af det lovforslag, der ligger, at der ikke bliver brug for dem mere. Det gør der derimod for statstjenestemændene, og det gælder også, når vi snakker om busserne, hvor der er tjenestemænd; de skal til specielle samtaler.

I rederiet og i busselskabet får man tjenestemænd, som ikke har strejkeret. Det vil altså sige, at DSB nu får et rederi, der godt kan gå ud og konkurrere – og det vil jeg godt bede de borgerlige ordførere være lidt opmærksom på. Hvad vil man sige oppe på Molslinjen? Der har personalet jo sin strejkeret. Men i DSB, som nu bliver et selvstændigt rederi, har de ikke nogen strejkeret, fordi man bevarer tjenestemændsansættelserne som sådan. Det er da absolut en fordel for DSB's rederi, men jeg synes ikke, det er en fordel, hvis man skal se fagligt på det.

I bemærkningerne til lovforslaget står der et sted, at DSB nu kan gå ud og drive færgefart i udlandet. Jeg deltog i et stort møde med flere hundrede DSB-folk, hvor en af DSB-cheferne sagde: Om nogle få år skal I ikke være overraskede, hvis I ligger og sejler ude på Stillehavet. Og jeg fik ligefrem lyst til at søge ind i DSB. Men nu kan jeg så se, hvad det drejer sig om. Det er med udenlandsk besætning, DSB vil have lov til at sejle, eller man vil kunne chartre DSB-skibe ud. Det kan man få en indtægt af. Jeg ved ikke, om det er Kina, man tænker på; her har der været nogle forhandlinger. Men jeg tror nok, at jeg vil synes, og det er der mange med mig der vil synes, at det vil være noget af et tilbage-skridt, hvis DSB's, De Danske Statsbaners, rederi går ud og begynder at ansætte udenlandske søfolk, og det får man altså lov til efter lovforslaget.

Det er lidt forbavsende, at et af Venstres medlemmer, hr. Svend Erik Hovmand, der nu har udsendt utallige pressemeddelelse og har haft utallige samråd om, hvad der vil ske nede på Lolland-Falster, ikke er til stede i dag. Det, der sker, når DSB Rederi skal ud og konkurrere, er altså, at de kun kan besejle de ruter, der giver overskud, for i fremtiden får de ikke nogen hjælp fra staten. De skal konkurrere.

Som sagt, vi synes, det er i orden, men jeg synes, at nogle af dem, der stemmer for det her, også burde sige fra, når vi behandler lovforslagene her, og ikke bare gøre det i lokalområdet.

Prisen, som man overtager både busserne og færgerne for, synes jeg til dels er udmærket; den kan de nok fortsætte med at konkurrere for. Vi har som sagt ikke noget imod, at man laver noget samarbejde med tyskere, med svenskere, med alle andre; men ligefrem at gå over til at begynde at bruge filippinere, som man bruger meget inden for dansk søfart, synes vi ærlig talt er for meget.

Når det her er sagt, kommer det vel ikke bag på nogen, at vi er imod de to lovforslag nr. L 143 og L 144. Og selv om hr. Søren Hansen gerne så, sådan forstod jeg det, SF med i det her – og vi har deltaget i mange af de forhandlinger – må jeg sige, at vi ikke er med på disse to forslag.

Det ærgrer mig i dag, at vi var så flinke, at vi sagde til den nye trafikminister – det er det jo ikke mere – at vi godt ville afvente, at trafikministeren satte sig bedre ind i disse ting. Det var naturligt. Desværre er vi så blevet hængt af, og jeg må sige som vores konklusion, at det er forslagene også blevet dårligere af; det er der mange af de ansatte der er enige med os i.

Jeg har et sidste spørgsmål til trafikministeren. Jeg vil godt spørge, om man her kan give en garanti for, at den aftale, der er indgået, om en søjobgaranti efter jernbaneforbindelsen, stadig væk gælder. Det står der ikke i lovforslaget, og det er der nogle der er meget interesseret i at få noget at vide om. Det er bl.a. derfor, de faglige møder bliver holdt i dag.

Ole Donner (FP):

De tre lovforslag, som vi her behandler samlet, skyldes jo igen en aftale mellem regeringen og V og K. Det vil sandsynligvis sige, at det går, lige som det gjorde med postloven, som vi behandlede tidligere i dag; man har lavet en aftale; og uanset hvor fornuftige argumenter, der end måtte komme, er der ikke mulighed for at ændre i aftalen. Det beklager vi selvfølgelig fra Fremskridtspartiets side, for vi er tilhængere af nogle af de ting, der foreslås, men så sandelig også skeptiske over for andre ting.

Lad mig først vende mig til lovforslag nr. L 142 om styrelsen af DSB. Det kan vi ikke gå ind for. Vi mener ikke, at det bliver ret meget bedre med det forslag, der ligger her. Det er en virksomhed under Trafikministeriet, hvad det så end måtte være, og vi synes ikke, det giver ret meget forbedring i forhold til det eksisterende. Vi havde hellere set det lagt om til et aktieselskab med mulighed for at få aktierne solgt også til private.